

hold derude. Der er ingen lovning om, at ministeren vil gøre noget, selv om man kan se, at det, der foregår derude, ikke er i orden. Så ministeren må jo have det meget godt med at se, at en mor og hendes børn lider under skimmelsvampen, og at fugten driver ned ad væggene, for man vil ikke foretage sig noget. Det er 10 måneder siden, vi behandlede Socialdemokratiets forslag til, hvordan vi kunne stramme op på det her. Det blev afvist. Hvad er der egentlig kommet siden? Intet som helst. Derfor er det jo frygteligt at se på, at man ikke har et svar til de familier, der er ramt af det her.

Ordførerne fra regeringspartierne brillerer med, at 5 minutter efter det er konstateret, skal der findes en erstatningsbolig. Og ministeren foretager sig ingenting, ikke andet, end at man vil tale med sin kollega i Erhvervsministeriet om det her.

Jeg synes simpelt hen ikke, det er godt nok. Man må vel kunne få et svar på, at hvis det er sådan, at der er passivitet og udlejerer ikke gør det, der skal til, så er ministeren klar til at rykke ud. Sådan et tilsagn må vi da kunne få i dag.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er da i hvert fald den værste omgang vrøvl at påstå, at vi er tilfredse med situationen, og at der ikke bliver grebet ind over for skimmelsvamp. Det er der overhovedet ikke belæg for at kunne sige på den måde. Jeg har klart sagt, hvad vi har haft i gang af arbejde, og hvordan vi vil følge op på det.

Sagen er jo, at det beslutningsforslag, vi behandlede for 10 måneder siden, heller ikke gav nogen løsninger, for der var heller ikke noget bud på, hvordan man fik sikkerhed for, at der så rent faktisk blev fulgt op.

Kl. 13.45

Vi har konstateret, at redskaberne er i orden. Det har jeg også forstået at eksperter har bebudet under den høring, der fandt sted i Folketinget. Men problemet er, at vi også får sikkerhed for, at eksempelvis kommuner rent faktisk gør det, de skal, jævnfør det regelsæt, der er gældende. Og som sagt vil jeg prøve at se nærmere på: Hvordan kan vi skubbe på for, at det rent faktisk også finder sted?

Formanden:

Så er det hr. Bjarne Laustsen for et sidste spørgsmål.

Bjarne Laustsen (S):

Når jeg har konkluderet, som jeg har, er det jo, fordi der ikke er sket noget de sidste 10 måneder. Og ministeren fejler bare vores forslag af banen med et: Ikke godt nok. Så kunne man jo selv komme med noget.

Jeg har lyttet meget intenst til ministerens svar. Der er ingen svar på, hvad man vil gøre ved de sager, der har strukket sig over flere år, hvor familier, der er ramt, ikke kan flytte ud; de kan ikke få et andet sted at bo; hele indskuddet, alt indbo, alle mulige sørgelige historier. Jeg tror da også, ministeren må have set en af dem, ellers så skal jeg gerne give adskillige eksempler på, hvordan familierne lider i forhold til det, og det er såvel både i eksisterende byggeri som i nybyggeri, at vi har problemer.

Derfor er det jo sørgeligt at se, at ministeren intet svar har, og jeg lytter gerne til, hvis der skulle være noget, men jeg har altså ikke hørt noget. Man har afvist det for 10 måneder siden. Jeg har ikke hørt, der er sket noget siden, andet end at man siger: Nu vil man godt drøfte sagen med erhvervs- og økonomiministeren. Men det er jo ikke tilstrækkeligt, fordi værktøjerne ikke er gode nok. Det er også erkendt.

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Det er jeg simpelt hen ikke enig med spørgeren i. Jeg mener, værktøjerne er der. De er til rådighed. Det, vi bare skal sikre os, er, at de rent faktisk også bliver anvendt. Og nu vil vi drøfte, hvordan vi kan sikre, at det rent faktisk også sker.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. US 85

Tina Petersen (DF):

Jeg vil føre samtalen tilbage til det her omkring institutioner og handicappede, som var oppe lige før, og hvor hr. Villy Søvndal bl.a. nævnte nogle ting.

Jeg kan sige, at som mor til en 16-årig handicappet, er jeg velinformeret fra forældre osv. om de tiltag, der foregår på det område, og jeg må så sige, at det her tilfælde kunne have været et eksempel, som kunne have været givet, uanset hvilken regering der havde siddet på posten.

Jeg vil spørge ministeren om, hvilke sanktioner ministeren vil komme med, eller om hun vil tilkendegive de behov, der er eller kunne være